

Tuzu Kalmamış Hayat

– Hayallerinin ötesi • 07 Nisan 2026

Sana sunduğum her şey yetmediyse,
Kendi elimi Tuzu Kalmamış Hayate yokluğumu sunsam daha iyi.
Hani derler ya, menüde tuz yazmaz,
Kimse aramaz onu, ama yokluğunda
Anlarsın ya... Tadı tuzu kaçır her şeyin.
Ben her şeyimi önüne serdim,
Ama hiçbirini görmedin bile.
Ne bir gülümseme, ne bir kuru sağıl,
Yabancı gibiydik aynı evde, biliyor musun?
Yüreğimi sofraya koydum da,
O hiç bitmek bilmez kibrin doymadı.
Verdikçe daha fazlasını istedin,
Yoruldum artık, görmedin o sessiz çabamı.
Süslü tabaklarda ne gelirse gelsin,
İçinde o sevgi yoksa hepsi boş.
Herkes pahalı yemekleri över de,
Kimse bilmez o asıl lezzeti, o samimiyeti.
Bir tutam tuzdur bazen hayatın tadı,
Yokluğu genzini yakar, burkar insanı.
O olmayınca boğazında düğümlenir her şey,
Altın kasede gelse de o tatsız lokmalar.
Madem varlığım bir yük oldu sana,
Madem sunduğum her şey hiçe sayıldı...
Şimdi sessizce kalkıyorum o sofradan,
Alıyorum benden kalan o güzel yılları.
Varlığıma doymayan, yokluğumla sınansın,
O eşsiz tadı kaldırıyorum hayatının içinden.
Bırak, lokmaları boğazında düğümlensin,
Ben gidince anla o tuzsuzluğu, o boşluğu.
Eğer yetmediyse sana önüne serdiğim ömür;
Şimdi kalkıyorum ve
Kendi ellerimle sana, yokluğumu sunuyorum.